

Virtutis Solidæ Præcipua Impedimenta, Subsidia, Et Incitamenta

Commentationibus Illustrata, Omnium Usui Aptatis. Quæ Servire Insuper
Poterunt Pro Argumento Concionum: Uti Et Considerationum Tempore
Exercitiorum; præsertim verò pro gemino sacræ collectionis triduo; prout
ex subjectis hunc in finem elenchis patet. [...] Partes Tres

Subsidia

Bellecius, Aloysius

Ratisbonæ [u.a.], 1755

§. III. Christi ibi latentis erga nos charitas.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55547](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55547)

ne tantam indignitatem intueri cogamini.

Heu! in tremendo illo iudicio *quenam* erit nobis excusatio; *cum* talibus *peccati*, talia peccemus? (zz) At vae! vae! nobis *ab ira Agni*. Igitur salubri metu correpti, à tribunali iustitiæ, quod tepidis imminet, confugiamus *cum fiducia ad thronum gratia*, ut *misericordiam consequamur*, & *gratiam inveniamus in auxilio opportuno*, (ww) quod Christus in Eucharistia piè accumbentibus plenis manibus offert.

§. III.

Christi Eucharistici erga nos amor.

I. **T**ertium incitamentum divina hæc mysteria ferventer suscipiendi est eminens illa ac incomprehensa bonitas Christi erga nos, qua se in Eucharistia 1. totum, 2. omnibus, 3. semper & ubique dat. O verè

I. Quia se totum,

O 4 Sacra-

(zz) Chryst. ibidem. (WW) Hebr. 4. v. 16.

Sacramentum amoris, in quo JESUS nobis non siderum radios, telluris opes, aut maris gemmas; sed SE dat, & quidem *se totum* dat; totum suum corpus, totam animam, totamque Divinitatem cum universo, licet infinito, meritorum thesauro; nil sibi reservando, excipiendo, negando; sed totum se *libentissimè impendendo, & superimpendendo pro animabus nostris*; (a) non solum cum dilecto illo instar *fasciculi myrrhæ inter ubera commorando*; (b) sed in ipsa nostra viscera instar alimenti se demittendo. Quis tantam charitatem attonitus non obstupescat? Ah! verè *non est alia natio tam grandis, quæ habeat DEOS adeò intimè appropinquantes sibi, sicut DEUS noster adest nobis.* (c)

O ingens nostri nihili amator DEUS!
 an non ergo sufficit, quod nobis stellas ad splendorem, terram ad usum, Angelos ad custodiam dederis? quod luto nostro tuam imaginem impresseris?

(a) 2. Cor. 12. v. 15. (b) Cant. 1. v. 12.
 (c) Deut. 4. v. 7.

ris? genus nostrum ad Augustissimæ
Triadis thronum evexeris, tuaque tam
cruenta nece ab inferis redemptos,
cœli hæredes nos scripseris? ut etiam
te ipsum, & quidem totum quantum,
modoque tam mirando impendere,
donare, prodigere non dedigneris.
Quis, obsecro, quis *audivit unquam*
tale, aut quis vidit huic simile? (d)

O Cherubini! tanti portenti admi-
ratione defixi, vestrum illud trisagium
suspendite, & *facto iterum in cœlis si-*
lento, (e) insolitæ rei miraculum ado-
rate. En! *Dominus meus factus est ci-*
bus meus! Divini Patris Verbum meum
est nutrimentum! Sapientia DEI est re-
fectio animi mei! (f) O Mortales! quod
Angeli videntes horrescunt, neque liberè
audent intueri propter emicantem inde
fulgorem, hoc nos pascimur, huic nos uni-
mur. (g)

O 5

O Numen!

(d) Isa. 66. v. 8. (e) Apoc. 8. v. 1. (f)
Bonavent. p. 3. Stimul. divini Amor. c. 14. (g)
Chryf. hom. 60. ad. pop.

O Numen ! si fas est dicere , verè prodigum tui præ desiderio hominis ! (h) Ah ! cùm jam totum me tibi debeam creanti , totum me redimenti , quid rependam te totum mihi in epulum offerenti ! Vah ! quàm ingratus forem , si mutuum tibi amorem frigidus negarem ; si his flammis torpidum mentis gelu rependendo , non nisi tepidè ad has epulas accederem.

II. *Omnibus,* II. At nondum hìc sistit optimi Salvatoris benignitas ; insuper omnibus nullo discrimine in hoc admirabili mysterio se donat. *Venite ad me omnes,* exclamat , *omnes,* & ego reficiam vos. (i) Ah ! quid agis , ô bone JESU ! quò tuus , quæso , te amor impellit ? Nam quid est homo , quia ita magnificas eum , ut etiam apponas erga eum cor tuum ? (l) & quid est filius hominis , quia sic visitas eum ? (m) Ecce pulvis , & cinis , & universa vanitas omnis homo

(h) Guerricus Abbas in Fest. Pent. Serm. 1. inter opera S. Bernardi. (i) Matth. 11. v. 28. (l) Job. 7. v. 17. (m) Psal. 8. v. 5.

mo vivens. (n) *Et dignum ducis super hujuscemodi aperire oculos tuos?* (o)

Heu! non solum viles, cæci, ignorantés ad bonum lenti, ad malum proni, mille miseriis, perpetuæ mutationi, ipsique corruptioni obnoxii vermes sunt, quibus te sumendum præbes; sed (quod magis horrendum) frigidi, irreverentes, ingrati, petulantes, quin etiam sacrilegi non raro & redivivi Judæ sunt, quibus Angelico hoc cibo ad infanda quæque abuti jocus est.

Hæc scis, nec tamen à proposito absterreris! Omnes nihilominus, omnes sine delectu ad te invitas, cunctis inclamando: *venite, comedite panem meum, & bibite vinum, quod miscui vobis.* (p) Imò ad cænam hanc magnam pauperes, ac debiles, cecos & claudos introduci; quin insuper, ut intrent, amica vi compelli imperas. (q) O certè

(n) Pſal. 38. v. 6. (o) Job. 14. v. 3. (p) Prov. 9. v. 5. (q) Luc. 14. v. 21. & 23.

tè admirandum propensæ in nos clementiæ portentum!

O Amor Divine! si pro solis Angelis, aut pro sola eorundem Regina cœleste hoc convivium apparâsses, stupenda nihilominus dignatio fuisset. Quid ergo erit illud instruxisse pro hominibus; hominibus, inquam, qui non nisi turpes, abjecti, foetentes vermiculi, pugillus cineris, saccus stercoreum sunt. Et quidem instruxisse non solum pro horum monarchis, nobilibus, doctis; sed etiam pro maximè stupidis, agrestibus, barbaris, pro extremi ingenii & infimæ fortis fece. Quin & ex his non pios solummodo, simplices & fervidos selegisse; sed nec sceleratos repulisse, foedisque criminibus contaminatos; imò nec eos arcuisse, quos hoc Angelorum pane ad veneficia, sacrilegia & magicas artes abusuros providisti.

Verbô: *omnes* invitâsse; idque affectu summè benevolo, non tantum ultro ad Divinum hoc epulum accedentes

dentes benignè admittendo; sed etiam
nauseabundos sollicitè vocando, aman-
ter alliciendo, & imposito quoque
præcepto invitos cogendo. Hoc enim-
vero est, quod hujus beneficentiæ
magnitudinem immensum auget. Hic
certè, si unquam aliàs, hic Divinus
noster Assuerus *ostendit divitias regnæ
sui*, (r) & generosi amoris magnifi-
centiam prodit; qui tamen nec hic
sistit, sed plus ultrà, limitum impa-
tiens, tendit.

III. Igitur *audite cæli, & auribus* III.
percipe terra, (s) quæ nobis *fecerit* *Semper &*
magnalia D E U S. (t) En! non con- *ubique*
tentus, quod se ipsum, & quidem to- *dat.*
rum tam vili argillæ, & quidem in cibum
dederit; hoc præterea beneficio nos
semper & ubique beat. O JESU bene-
ficentissime! si uno tantum in regno,
unica in urbe, unico in templo sub
panis forma, non dicam, manducan-
dum te, sed solummodo adorandum
exhiberes: si solum aliquot diebus,
mensi-

(r) Esth. 1. v. 4. (s) Isa. 1. v. 2. (t)
Psal. 105. v. 21.

mensibus, aut lustris hujus gratiæ nobis copiam faceres; si non nisi summo Pontifici ad aras litandi potestatem concederes; quis nihilominus tantam benignitatem super astra non efferret?

Quid ergo erit, Te non tantum tuam nobis præsentiam tam mirabili modo indulgere; sed instar alimenti labiis sumendum, molendum dentibus, faucibus glutiendum, stomachoque digerendum Te præbere? idque ubique locorum, per omnes quatuor mundi plagas, ultra septemdecim jam sæcula, tot millibus sacerdotum hunc in finem consecratis; & quidem continuando usque ad interitum mundi prodigio secundum tuum illud promissum: *ego vobiscum ero usque ad consummationem sæculi.* (u)

O Domine verè *mitis & humilis corde!* (x) Ah! non est vicus tam abjectus, non templum tam vulgare, non sacrarium tam inops, ubi reponi nostri causa non feras; quin imò
non

(u) Matth. 18. v. 20. (x) Matth. 11. v. 29.

non est platea tam fordida, per quam
deferri: non tugurium tam plebejum,
quod subire: non ægrotus tam fœ-
dus & fœtidus, ad quem invisere non
sustineas, *ponendo tabernaculum tuum in
medio nostrî, & ambulando inter nos,*
(y) *quasi unus ex nobis factus;* (z)
nullam pauperiem nostram, vilitatem
nullam dedignando, ministrorum ne-
minem repellendo; & quidem quoties
id nobis homuncionibus, ac quando-
cunque allubitum fuerit; nullum anni
mensem, mensis diem, aut diei mo-
mentum, nullas tempestatum vicissi-
tudines excipiendo.

O *Rex regum!* (aa) quousque tan-
dem te adiget, deprimetque tibi do-
minans nostrî amor? En! cœleste il-
lud manna in unica solùm arca &
quidem aurea, in unico templo eoque
Augustissimo, in unica civitate eaque
regia, intra ipsa Sancta Sanctorum as-
servabatur, ad quæ soli summo Sacer-
doti quot annis non nisi semel acces-
sus

(y) Levit. 26. v. 11. (z) Gen. 3. v. 22.
(aa) Apoc. 17. v. 14.

sus patebat; & tu, (obstupescite ô sidera!) tu, *sub quo curvantur, qui portant orbem*, (bb) nobis tam vilibus vermiculis Heu! rei insolentia attonat mentem! Tu nobis in quavis ædicula, nulla non hora, te totum ah! stupore attonita clinguis hæret vox, & *halitus meus intercluditur!* (cc)

O DEUS abscondite! (dd) si Cherubinorum quispiam, mortales tuo jussu exuvias indutus, in paupere casa sui aspectandi, colendiq̄ue nobis copiam faceret; aut si Seraphinorum aliquis tuæ vestis laciniam, barbæ capillum, vel sudoris guttulam à te submissam, nobis dono afferret; magnum id quidem, sed tamen avaras spes nostras non adeò excedens beneficium foret.

At verò quòd tu cœli terræq̄ue Monarcha, *qui non rapinam arbitratus es, esse te equalem Patri*, (ee) quòd tu, inquam, te ipsum, & quidem totum
tenui

(bb) Job. 9. v. 13. (cc) Dan. 10. v. 17
(dd) Isa. 45. v. 15. (ee) Phil. 2. v. 6.

tenui velamine tectum, in qualibet ara, in obvio calice, sordidis non raro linteis impositum, non adorandum modò, sed etiam mandendum omnibus nullo discrimine offeras; idque non semel tantùm, aut uno solùm in loco; sed nullo non tempore, ubique terrarum, ad unicum mystæ etiam impij nutum; hoc enimvero ejus generis miraculum est, quo nec tua potentia majus patrare, nec sapientia illustrius excogitare, nec amor præstantius dare nobis posse videtur.

Hic certè si unquam aliàs, hic omnino decet, ut illi *viginti quatuor Seniores*, sepositis cytharis aureisque coronis, *cadant in facies suas coram agno*, ei que, incenso thymiamate, *cantent canticum novum.* (ff) Hic profectò convenit, ut etiam nos, gratæ mentis æstu abrepti, *cum omni creatura, que super terram est, dicamus voce magna: dignus est agnus accipere honorem, & gloriam, & benedictionem.* (gg)

Pars II.

P

Et

(ff) Apoc. 5. v. 8. (gg) Apoc. 5. v. 12, & 13.

Et quidnî? si enim Salomon considerato, quod exstruxerat, templo attonitus exclamavit: *ergone credibile est, ut habitet DEUS cum hominibus super terram?* (hh) licet ibi Dominus solum habitaret in caligine; (ii) si Miphiboseth Davidi sibi agenti: *tu comedes panem meum in mensa mea semper*, stupefactus reposuit: *quis ego sum servus tuus, quoniam respexisti super carnem mortuum similem mei?* (ll) licet is fuerit regius Princeps, filius Jonathanæ, regni hæres; quæ nos, ô Numen immortale! quæ nos animo sensa fovere oportet, qui non tantum panem de mensa regis, (mm) non tantum gloriam Domini; sed ipsum gloriæ Dominum, cibario schemate occultum, non aureo in templo, sed fordido corde recipimus?

Si Elisabeth, cum à Virgine Maria visitaretur, admiratione defixa in has voces erupit: *unde hoc mihi, ut veniat Mater*

(hh) 2. Paral. 6. v. 18. (ii) Ibid. v. 1.
 (ll) 2. Reg. 9. v. 7. & 8. (mm) Ibid. v. 13.

Mater Domini mei ad me? (nn) licet hæc non nisi homo, ei que cognata fuerit; si stupor ita circumdedit Simonem Petrum, ut procidens ad genua JESU diceret: exi à me, quia homo peccator sum; (oo) licet is tunc solam illius naviculam subierit; ô Superi! quos in affectus nos exardescere æquum est? cum Dominum dominantium (pp) in Eucharistia totum se omnibus, semper, & ubique tam prodigiosum in modum prodigentem conspicimus.

Verum ô JESU Eucharistice! imperfectum meum viderunt oculi tui. (qq) Scis, quod non sufficientes simus, cogitare aliquid à nobis quasi ex nobis; sed quod omnis sufficientia nostra ex DEO sit. (rr) Da ergo, ut cum Petro credam, quia Tu es Christus Filius DEI vivi: (ss) cum Thoma te adorem ut Dominum meum, & DEUM meum: (tt) cum Centurione fatear, quia non sum dignus, ut intres sub tectum meum: (uu)

P 2

cum

(nn) Luc. 1. v. 43.

(oo) Luc. 5. v. 8.

(pp) Apoc. 17. v. 14.

(qq) Psal. 138. v. 16.

(rr) 2. Cor. 3. v. 5.

(ss) Matth. 16. v. 16.

(tt) Joan. 20. v. 28.

(uu) Matth. 8. v. 8.

cum Publicano *percutiens pectus*, dolens & ego ingemiscam: *DEUS propitius esto mihi peccatori*, (xx) *temporem meum serio execranti*, quo hactenus divina hæc *mysteria usurpavi*.

Fac, ut *fiduciæ plena spe cum illa Hemorroissa firmiter confidam*, quia *salvus ero*; (yy) *cum non tantum simbriam vestimenti tui, sed te ipsum toties tetigerim*. Præsta, quæso, ut cum Davide *diligam te Domine Fortitudo mea*; (zz) *tibi que retribuam pro omnibus, quæ retribuisti mihi*, (aaa) *cor contritum & humiliatum*, (bbb) *mutuoque tui amore succensum*; utque imitando illam *pauperem viduam, quæ misit minuta duo in gazophylacium*, (ccc) *etiam ego hoc N. vitium emendem, hanc N. virtutem exerceam*; *contrariam illi appetentiam, aut sinistram animi affectionem gladio spiritus tibi victimam generosè immolando*.

§. IV.

-
(xx) Luc. 18. v. 13.	(yy) Matth. 9. v. 22.
(zz) Psal. 17. v. 1.	(aaa) Psal. 115. v. 12.
(bbb) Psal. 50, v. 19.	(ccc) Mar. 12. v. 41.